

ת"פ (קריות) 47773-04-24 - מדינת ישראל נ' ארטיום בונדרנקו

ת"פ (קריות) 47773-04-24 - מדינת ישראל נ' ארטיום בונדרנקושלום קריות

ת"פ (קריות) 47773-04-24

מדינת ישראל

נגד

ארטיום בונדרנקו

בית משפט השלום בקריות

[16.09.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג, לפי סעיף 382(ג) + סעיף 380 לחוק העונשין; והחזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם ונפגעת העבירה נשואים כשלוש שנים והתגוררו יחדיו. ביום 8.4.24 נפגשה נפגעת העבירה עם אחרת (להלן - כריסטינה) ועם אנשים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה, וזאת בסמוך לביתה של כריסטינה. בשעה 23:30 התקשר הנאשם אל נפגעת העבירה ונתגלע ביניהם ויכוח על רקע הלוואה שנטלה מבלי להתייעץ עמו. במהלך שיחת הטלפון שמע הנאשם קולות רקע של גברים והחל לגדף את נפגעת העבירה, צעק וסיים את השיחה. בחצות הגיע הנאשם סמוך לביתה של כריסטינה כשהוא תחת השפעת משקאות אלכוהוליים ונושא על גופו סכין בעלת להב באורך 11 ס"מ. במקום פגש בכריסטינה, שניסתה לפייסו והוא בתגובה חבט בראשה באמצעות ידו והתרחק ממנה. בהמשך הבחין בנפגעת העבירה מגיעה, התקדם לעברה בעוד כריסטינה מנסה לעצור אותו והוא בתגובה דחף אותה מספר פעמים עד שנפלה ארצה. הנאשם התקדם לעבר השתיים, תפס בראשה של כריסטינה, הורידו כלפי מטה ודחף אותה ממנו, משך בשערות ראשה של נפגעת העבירה ושל כריסטינה שניסתה להפריד ביניהם. בהמשך דחף את נפגעת העבירה עד שנפלה ארצה ובעט בה. שני אזרחים הבחינו באירוע ממרפסת ביתם, הזעיקו את המשטרה וצעקו לעבר הנאשם שיחדול ממעשיו אך הוא המשיך במעשיו וצעק לעברם: "מה אתם עומדים פה, תגידו איזו קומה אתם". כשהבחין הנאשם בניידות משטרה עזב את המקום אך נתפס מיד בסמוך. בעת מעצרו התנגד הנאשם להתקדם עם השוטר לעבר הניידת והפיל עצמו ארצה. כתוצאה ממעשיו נגרמו לנפגעת העבירה אדמומיות בצוואר ושריטות על פניה ולכריסטינה נגרם שטף דם בעין שמאל.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם ובו פורטו בהרחבה נסיבות חייו. מטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב ובתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 28, נשוי לנפגעת העבירה ועלה ארצה בשנת 2021. הנאשם סובל מבעיה בריאותית מולדת, אך היא אינה משפיעה על תפקודו בשגרה. מאז עלייתו ארצה עבד הנאשם לפרנסתו בשיפוצים ובשנה וחצי האחרונות עבד במפעל. את נפגעת העבירה הכיר בארץ מוצאו והשניים נישאו ועלו ארצה. לתפיסתו, הצליח באופן משביע רצון מבחינה תעסוקתית וחברתית אך העובדה שהוא אינו דובר עברית מקשה עליו בישראל. הנאשם תאר בהרחבה את מערכת היחסים עם אשתו ואת האירוע שקדם לתקיפה עת גילה שנטלה הלוואה מחשבונו ללא ידיעתו וכששוחח עמה טלפונית שמע ברקע קולות של גברים וחש נבגד ומרומה. כן תאר שצריכת האלכוהול השפיעה על תגובתו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי הוא מבין שהיה עליו לפעול באופן מאופק. כן טען שבמהלך מעצרו חידש את הקשר עם נפגעת העבירה, התנצל בפניה והם מעוניינים להמשיך בקשר הזוגי. בפגישה עם נפגעת העבירה היא תארה בפני קצינת המבחן באופן דומה את מערכת היחסים עם הנאשם, ציינה כי במספר אירועים בעבר צרכו השניים אלכוהול והיא נהגה כלפיו באופן אלים בעוד הוא לא הגיב באלימות כלפיה. כן תארה את הנסיבות שקדמו לעבירה באופן דומה לנאשם וציינה שהאירוע הוא "תקרית נקודתית וחרیגה" וכי לא חשה סכנה לחייה ולהערכתה הנאשם אינו זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות או האלימות במשפחה. כן הדגישה שסלחה לו וכי היא אינה חוששת מפניו ומעוניינת לחדש את הקשר ביניהם. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו אך מתקשה להכיר בחלקיו הבעייתיים ומשליך את התנהגותו על השפעת האלכוהול ועל התנהגותה של נפגעת העבירה. צוין כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי בתחום ההתמכרויות אך הוא סרב להביע נכונות להשתלב בטיפול אמבולטורי על מנת שיוכל לעבוד. בסיכום הדברים צוין כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד בינונית ובהיעדר שיתוף פעולה לא ניתנה המלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. בהתאם להסדר הטיעון הוגש סרטון המתעד את האירוע, וכן תמונת החבלה ותמונת הסכין. המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו, את חומרת עבירות האלימות ואת הנזק שנגרם ונטען כי ההצטיידות בסכין אגב צריכת אלכוהול עשויה הייתה להוביל לתוצאות קשות, במיוחד כשהרקע הוא קנאה. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לתסקיר שירות המבחן ציינה המאשימה כי הוא מצביע על בעיית התמכרות ממנה סובל הנאשם ועל אופיו, כמו גם על מערכת היחסים המורכבת עם נפגעת העבירה והודגש שלא ניתנה המלצה טיפולית. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 20 חודשים וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר במי שקיבל אחריות על מעשיו עוד בחקירתו במשטרה ובכך חסך זמן שיפוטי כמו גם את העדת עדי התביעה הרבים וביניהם נפגעת העבירה. נטען כי לא הופעלה אלימות ברף גבוה של חומרה ולא נעשה שימוש בסכין כך שמתחם הענישה נע במקרה זה בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל. הסנגור הדגיש את נסיבות חייו של הנאשם, היותו נעדר מעגלי תמיכה בארץ זולת אשתו וכן הדגיש שהוא עובד לפרנסתו ומתמודד עם דוחק כלכלי ומצב בריאותי רעוע. כן צוין שבני הזוג מעוניינים להמשיך לחיות יחד וכליאת הנאשם לתקופה ממושכת תפגע בתא המשפחתי כולו. בסיכום הדברים עתרה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה לו עתרה ולהתחשב בתקופת מעצרו עד כה.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין כי ברצונו לערוך שינוי בחייו ולשקם את יחסיו עם אשתו וביקש הזדמנות נוספת.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. שני הצדדים עתרו לראות בכל העבירות שבכתב האישום כאירוע אחד בהתאם למבחן הקשר ההדוק ואני מקבל טיעון זה. משכך ייקבע מתחם ענישה אחד המביא בחשבון את כלל העבירות.

8. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם אציין שמדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של נפגעת העבירה כמו גם בשלמות התא המשפחתי. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021)

שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". לכך יש להוסיף את הפגיעה בגופה ובביטחונה של אישה נוספת שגם כלפיה נהג הנאשם באלימות שאין להקל בה ראש. במקרה זה נפגעו ערכים נוספים ובהם שלטון החוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ואולם בעניין זה מדובר בפגיעה במדרג נמוך יחסית בשל נסיבות האירוע. לכך יש להוסיף כי הצטיידות בסכין שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלום הגוף ובטחון הציבור. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו והכל אם אינו מוחזק למטרה כשרה (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

9. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי האלימות בה נקט הנאשם כלפי שתי הנשים אינה קלה והיא כללה דחיפות, חבטות, בעיטות ומשיכות בשיער. כמו כן לשתיהן נותרו חבלות של ממש. הנאשם אף לא חדל מהתנהגותו האלימה גם לאחר שאזרחים העירו לו. כאמור, במסגרת הסדר הטיעון הוגש סרטון בו תועד האירוע וצפיתי בו מספר פעמים. הסרטון משקף את התנהגותו האלימה של הנאשם כפי שתוארה בכתב האישום ויש לציין שהוא אינו רציף והסיבה לכך לא הובהרה (עם זאת הסנגור לא הפנה לעובדה שמופיעה בסרטון ושאינה נזכרת בכתב האישום וכן לא הלן על כך שאינו רצוף). לכך יש להוסיף כי הנאשם הגיע למקום כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים ועל גופו סכין בעל להב באורך 11 ס"מ. נסיבות אלו מוסיפות חומרה ממשית לאירוע כולו ועשויות היו להוביל לתוצאות קשות ואף אובדן חיים והדברים ברורים. עם זאת, יש לציין שהנאשם לא עשה כל שימוש בסכין ולא הוציאה מכיסו. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא העובדה כי הנאשם הגיע למקום לאחר ששמע בשיחת הטלפון קולות של גברים. עבירות אלימות המבוצעות על רקע קנאה ורכושנות הן מסוכנות במיוחד בשל אופיין הלא צפוי והעובדה שמטרתן הצרת צעדיה של בת הזוג. מנגד, יש להביא בחשבון את העובדה שתחילת האירוע בכך שנפגעת העבירה נטלה הלוואה מחשבון הנאשם ללא ידיעתו. אכן, השניים נשואים אך לא נטען כי מדובר בשניים המקיימים שיתוף נכסים מלא ודומה שיש להביא בחשבון נתון זה לקולה מבחינת הסיבה בגינה התרחשו הדברים ולו באופן מוגבל. ביחס לעבירת ההפרעה אזי זו התבטאה בכך שהנאשם סרב להתקדם עם השוטר לניידת המשטרה והפיל עצמו ארצה ומדובר באופן ביטוי קל של עבירה זו.

10. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2503/24 יעקב נחייב נ' מדינת ישראל (28.3.2024), בו הורשע נאשם בריבוי עבירות תקיפה סתם ואיומים, עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש והיזק לרכוש בכך שבמספר הזדמנויות סטר למתלוננת, משך בשערותיה, היכה אותה בזרועותיה וברגליה, נשך אותה ואיים עליה. הנאשם נידון ל-26 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ובית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש וציין כי "בית משפט זה שב ועומד על החומרה המגולמת בעבירות אלימות בתוך המשפחה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט. דומה, כי למרבה הצער הללו הפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו"; רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדון נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה ל-11 חודשי מאסר בפועל חרף המלצה חיובית של שירות המבחן. במקרה זה הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל וכאמור, חרף המלצה חיובית של שירות המבחן הוטל עונש מאסר; ת"פ (קר') 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2024), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בכך שסטר לרעייתו, תפס בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה. למתלוננת נגרמו שריטות ושפשופים מדממים ברגלה; ת"פ 53915-10-23 מדינת ישראל נ' טארק מיעארי (3.1.2024), בו הורשע נאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בכך שלאחר ויכוח עם אמו איים על אחיו, דחף את אמו, הפר צו שאסר עליו להתקרב למקום, התנגד למעצר וניסה להימלט מהשוטרים. נקבע כי מתחם הענישה נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל.

11. ביחס לעבירות החזקת סכין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו אפנה לרע"פ 4578/20 אליהו איצחייק נ' מדינת ישראל (23.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר ועניינו הסתיים באי הרשעה ונגזרו עליו צו של"צ והתחייבות; רע"פ 1297/22 דניאל ממן נ' מדינת ישראל (1.3.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין שהייתה תלויה על מכנסיו. נקבע כי המתחם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועל הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו; רע"פ 3059/22 מוחמד אבו עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין בטיילת ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס; עפ"ג (מחוזי חיפה) 41658-10-22 מדינת ישראל נ' חרפוש (23.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק סכין בעלת להב באורך 9 ס"מ ונידון לצו של"צ והתחייבות תוך שבית משפט השלום נמנע מהרשעתו. ערעור המדינה (בנוגע לאי ההרשעה) התקבל והעונש נותר על כנו; עפ"ג 14809-09-19 אלטורי נ' מדינת ישראל (8.1.2020), בו נדון נאשם למאסר מותנה וקנס ערעור בגין כך שהחזיק ברכבו סכין בין רגליו.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען (המהוות אירוע אחד), נע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

13. על רקע מתחם הענישה והיעדר סיכויי שיקום המצדיקים חריגה מהמתחם, אין מחלוקת בין הצדדים כי העונש הראוי הוא מאסר בכליאה וכל צד טען ביחס לאורך התקופה. טרם דיון בעונשו של הנאשם אציין כי יש להצר על כך שהליך זה מסתיים בדרך זו, לא כל שכן בשים לב לעובדה שמדובר בעולה חדש נעדר מעגלי תמיכה ובני הזוג מעוניינים לשוב ולחיות יחדיו. מהתסקיר עולה כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו ולהכיר בבעיותיו, הוא אינו מחובר לצרכיו הטיפוליים ועלה ספק בנוגע ליכולתו להתגייס ולהתחייב להליך טיפולי. אפשר שהיותו במעצר השפיעה על בחירותיו, אך רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד הוערכה כבינונית ועובדה זו רלוונטית לצורך העונש.

14. בבואי לקבוע את העונש בגדרי מתחם הענישה הבאתי בחשבון את גילו של הנאשם (כבן 28) ואת הודאתו אשר ביטאה קבלת אחריות וחסכה זמן שיפוטי, כמו גם את הצורך בעדות נפגעת העבירה ועדי תביעה רבים אחרים. כן הבאתי בחשבון את העבר הנקי ואולם בנקודה זו ראוי להדגיש כי הנאשם עלה ארצה לפני כשלוש שנים כך שלנתון זה משקל מוגבל. הבאתי עוד בחשבון את נסיבות חייו כפי שטען הסנגור וכפי שפורטו בתסקיר ואת העובדה שהוא נעדר מעגלי תמיכה משפחתיים בארץ, זולת נפגעת העבירה. לכך יש להוסיף כי הנאשם עצור מאז האירוע בתנאים הקשים ממאסר, במיוחד בתקופה זו. כן הבאתי בחשבון את עמדת נפגעת העבירה כפי שהובאה בתסקיר שירות המבחן, אולם יש להביא בחשבון את התרשמות קצינת המבחן מגישתה המגוננת.

15. לסיכום, על רקע גבולו התחתון של מתחם הענישה יש להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל. מדובר בתוצאה שאינה קלה עבור אדם שמעולם לא נשא עונש מאסר (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 קפרוב נ' מדינת ישראל (3.10.2017); פסקה 33). בשקלול נתוני מקרה זה סברתי שניתן להשיג את תכליות הענישה במקרה זה - הרתעה והלימה - בענישה מתונה יחסית וזאת על רקע הנתונים לקולה שפורטו לעיל. עם זאת על רקע היעדר סיכויי שיקום או טיפול כלשהו המפחית סיכון אין מקום לענישה בתחתית המתחם (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023), פסקה 9).

16. לסיכום הדברים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 9.4.24.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים עבירה שעניינה החזקת סכין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.